ollen ma jälle rikkam, kui mõnni kunninglik emma ja tahhan omma head Jummalat tenida, kõige omma ellu aea!"

Oh! kes jõuab ühhe õige emma armastuse sõnnad ja weel wähhem temma pallawad armastuse mõtted õiete ärra tunda ja kirja panna. — Kui ta koeu läks, siis olli se kuld rahha weel kõik alles kasti sees; ta andis sest ühhe ossa kirriku tarwis ja waestele, mis ülle sedda, jäi temma ommale, mis temma lapse lapsed wimaks weel pärrisid.

Se on nüüd kül üks wanna jut,
Et naesel olnud kibbe rut
Suurt rahha, rikkust sowida
Ja mõda mägge nusida,
Kust temma sedda rohtu sai,
Kes mäe põuest rahha tõi,
Mis seitse wanna halli meest
On piddand andma ommast käest. —
Kui tõssi on, siis olli hea,
Ma siiski sedda jo ei tea,
Ma polle sedda issi näin'd,
Ei issi ka seal mäe peal käin'd.

Petja pettab petjat.

Üks Saksamaa soldat, nimmega „Kartus", kes mitme tembu ja pettuste peale wägga kulus mees olli, olli arru sanud, et üks wanna juut, kes rahwast paljo pettis ja keeltud kaupa müüs. Se olli nüüd soldati wastu wend, et üks teine ka piddi petma ja ehk weel targew selle peale ollema; agga juut ei tunnud tedda, ja lotis ka, et taewa al keddagi ei olle, kes ülle temma mõistuse käib.

Soldat olli tähhele pannud, kus kohtas juut igga päew omma kastiga seisab ja kaupleb; sest ta käis omma kastiga mõda ulitsat. Ühhel hommikul läks soldat wälja, senna kohta, kus juut piddi tullema. Ei turind ka kaua, kui juut omma kraamiga senna tulli. Kui ta omma kaupa olli lahti wõtnud, astus soldat ka liggi; agga piddas ommas käes ühtlase 5 hõbbe rubla tükki, laskis neid kõllinal teisest peust teise ja watis judi peale, tedda